Parlamentul
Republicii Moldova

Y.D. nr. 57
5 noiembrie 2026

Deputat în Parlamentul Republicii Moldova

Către:

Misiunile diplomatice şi reprezentanţele organizaţiilor internaţionale acreditate în Republica Moldova

În atenţia:

Delegaţiei Uniunii Europene în Republica Moldova,
Ambasadelor statelor membre ale Uniunii Europene,
Ambasadei Statelor Unite ale Americii,
Ambasadei Regatului Unit,
Misiunii OSCE în Moldova,
Oficiului Consiliului Europei la Chişinău,
Coordonatorului Rezident al ONU în Republica Moldova

Spre informare:

Comisiei Europene,
Parlamentului European – Delegaţia la Comisia parlamentară de asociere UE–RM,
Adunării Parlamentare a Consiliului Europei

Prin prezenta, ne adresăm Excelenţelor Voastre, în calitate de reprezentanţi ai opoziţiei parlamentare, în spiritul dialogului deschis cu partenerii externi ai Republicii Moldova.

Vă transmitem alăturat o analiză privind starea sistemului de justiţie după patru ani de la lansarea reformei, în 2022. Analiza a fost elaborată de reprezentanţi ai opoziţiei din Republica Moldova, ca răspuns la îngrijorarea tot mai mare privind

Republica Moldova, MD-2004, Chişinău
Bd. Ştefan cel Mare şi Sfânt 105
secretariat@parlament.md
www.parlament.md

independenţa justiţiei, care, în opinia noastră, a ajuns sub controlul actualei puteri, sub paravanul unei „reforme".

Analiza dată atrage atenţia asupra unor evoluţii care ne îngrijorează profund şi care merită, în opinia noastră, o atenţie sporită din partea partenerilor de dezvoltare ai Republicii Moldova, mai ales din perspectiva compatibilităţii lor cu angajamentele europene ale ţării.

Principalele concluzii sunt următoarele:

1. **O reformă cu rezultate sub aşteptări.** După patru ani şi investiţii externe importante, în 2026 sunt ocupate doar circa trei sferturi din funcţiile de judecător, iar instanţele-cheie, Curtea Supremă de Justiţie şi Curtea de Apel Centru, funcţionează la jumătate de capacitate sau mai puţin.
2. **Cetăţenii aşteaptă, uneori ani de zile, o hotărâre.** Termenele de examinare s-au prelungit semnificativ, iar mii de persoane îşi caută încă dreptatea în dosare blocate.
3. **Justiţia nu se bucură de încrederea oamenilor.** Doar 12% dintre cetăţeni au încredere în justiţie, cel mai scăzut nivel dintre instituţiile evaluate, iar aproximativ trei sferturi consideră că independenţa ei este slabă sau foarte slabă.
4. **CtEDO continuă să constate încălcări.** Numărul hotărârilor CEDO împotriva Republicii Moldova a crescut de la 17 în 2024 la 48 în 2025, fapt care nu poate fi ignorat într-o evaluare onestă a progresului.
5. **Garanţiile de independenţă se erodează.** Consiliul Superior al Magistraturii este perceput ca fiind apropiat de majoritatea politică, iar conducerea celor mai importante instanţe este asigurată de ani de zile prin interimate. În opinia noastră, acestea reprezintă un instrument de control, nu o situaţie tranzitorie.
6. **Evaluarea externă riscă să-şi piardă scopul.** Vetting-ul, conceput pentru a restabili încrederea, a devenit, în percepţia multor profesionişti, un mecanism de presiune şi de selecţie după criterii de loialitate, nu doar de integritate.
7. **Echilibrul în aplicarea legii este pus sub semnul întrebării.** Dosarele de corupţie vizează aproape exclusiv liderii opoziţiei, în timp ce demnitarii aflaţi la guvernare de peste cinci ani nu sunt, practic, subiect de anchetă. Aceasta alimentează percepţia unei justiţii selective.
8. **Miza depăşeşte graniţele ţării.** Raportarea unor progrese formale, care nu se regăsesc în realitatea cotidiană, afectează credibilitatea procesului de aliniere la standardele europene şi utilizarea eficientă a fondurilor oferite de parteneri.

Considerăm că aceste evoluţii afectează dreptul cetăţenilor la un proces echitabil, iar o justiţie cu adevărat independentă rămâne condiţia esenţială a unui stat de drept veritabil în Republica Moldova.

Vă rugăm să examinaţi constatările şi propunerile analizei date. Rămânem la dispoziţia Excelenţelor Voastre pentru o întâlnire şi pentru orice informaţii suplimentare.

Mai multe detalii, date şi argumente sunt prezentate în documentul anexat.

Cu înaltă consideraţie,

Anexă: Analiza privind starea justiţiei în Republica Moldova

Dodon Igor,
Fracţiunea Partidului Socialiştilor

Chicu Ion

Diana Caraman
FP PCRM

Mesina
IDDA

Gaik Vardanean

Berlinschi Alexandr
FP „Partidul Nostru"

Vasile Tarlev

Analiză privind starea sistemului de justiție, subordonarea acestuia factorului politic și derapajele în procesul de evaluare externă (vetting) a judecătorilor și procurorilor

Prezenta analiză a fost realizată de către reprezentanți ai opoziției din Republica Moldova.

Prezenta analiză nu urmărește solicitarea unei intervenții în procesele politice interne, ci aducerea la cunoștința partenerilor internaționali ai Republicii Moldova – în calitatea acestora de susținători, finanțatori și evaluatori ai reformei justiției – a unor fapte și evoluții în procesul de reformă a puterii judecătorești, pe care le considerăm incompatibile cu angajamentele asumate de statul nostru în procesul de aderare la Uniunea Europeană și de raliere la standardele Consiliului Europei în domeniul drepturilor omului și statului de drept.

Ne exprimăm convingerea că alinierea la standardele europene, proces pe care îl susținem pe deplin, nu poate fi realizată în mod durabil decât pe temelia unei justiții independente, imparțiale și responsabile în fața legii, iar nu a unei justiții loiale față de puterea politică a momentului.

Făcînd abstracție de reformele anterioare din domeniul justiției, inițiate cu mulți ani în urmă, ne vom axa prioritar pe reforma recentă a sectorului justiției și evoluția ei pînă la etapa cînd a deraiat de la obiectivele anunțate și așteptările societății per ansamblu.

Începând cu anul 2022, partidul de guvernare din Republica Moldova a anunțat un program amplu de reformare a sistemului judecătoresc și al procuraturii, care a fost prezentat partenerilor externi drept o prioritate strategică și care a fost susținut financiar și tehnic de Uniunea Europeană, unele state membre a Uniunii Europene, SUA și Consiliul Europei.

Obiectivele declarate ale reformei au inclus: consolidarea independenței justiției, curățarea sistemului de judecători și procurori cu integritate îndoielnică, creșterea încrederii publice, alinierea la standardele europene etc.

Principalele acte normative adoptate în acest scop au fost: Legea nr. 26/2022 privind unele măsuri aferente selectării candidaților la funcția de membru în organele de autoadministrare ale judecătorilor și procurorilor („pre-

vetting"); Legea nr. 65/2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și procurorilor („vetting"); Legea nr. 252/2023 privind evaluarea externă a procurorilor; Legea nr. 64 din 30.03.2023 cu privire la Curtea Supremă de Justiție (reforma instanței supreme); modificările la Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii.

La patru ani de la lansarea acestui proces de reformă, rezultatele obținute se află într-o contradicție evidentă cu obiectivele declarate, iar mecanismele de evaluare externă instituite au fost deturnate de la scopul lor legitim de evaluare a integrității etice și financiare, și au devenit între timp instrumente de promovare în funcții cheie din justiție a persoanelor loiale puterii sau grupurilor de interese obscure (care controlează din umbră justiția) și eliminarea, la pachet cu judecătorii și procurorii lipsiți de integritate, și a celor incomozi sau neloiali celor care au ajuns să controleze din umbră justiția.

Expunem în cele ce urmează constatările noastre, grupate pe următoarele direcții: (1) eșecul de substanță al reformei; (2) loializarea sistemului de justiție și subordonarea acestuia factorului politic; (3) captarea procesului de vetting de către interese de grup; (4) politizarea justiției și folosirea acestei ramuri a puterii de stat ca instrument de luptă și oprimare a opoziției și liderilor politici incomozi.

1. Eșecul de substanță al reformei justiției

Datele empirice disponibile atestă că, în pofida resurselor angajate, indicatorii esențiali ai funcționării justiției nu s-au ameliorat, dimpotrivă - în anumite privințe, s-au deteriorat. Acest fapt nu se justifică prin dificultățile primelor etape ale reformei, ci prin deficiențe structurale, de durată care nu vor fi remediate cu timpul, dar se vor agrava ducînd în mod inevitabil la eșuarea sistemului justiției în republica Moldova.

Eșecul reformei justiției este unul palpabil, măsurabil și posibil să fie redat prin date cuantificabile și simțit în mod real de cetățeni.

Deteriorarea constantă a situației privind numărul judecătorilor și procurorilor în funcție.

Conform datelor oficiale raportate de Republica Moldova către Comisia Europeană Pentru Eficiența Justiției a Consiliului Europei (CEPEJ) pentru anul

2022, la situația din 31 decembrie 2022 erau în funcție 374 de judecători: 276 în judecătorii, 77 în curțile de apel și 21 la Curtea Supremă de Justiție. Timp de trei ani, în perioada 2020 - 2023, nu a fost numit niciun judecător din cauza lipsei de cvorum în Consiliul Superior al Magistraturii, iar după anunțarea în luna februarie 2023 a reformei Curții Supreme de Justiție, 20 de judecători din cei 25 de judecători ai acestei instanțe au demisionat, iar activitatea acestei instanțe a colapsat și nu și-a revenit pînă în prezent, mii de persoane așteptînd soluția instanței supreme de aproape trei ani la rînd.

În mai 2024 jumătate din judecătorii Curții de Apel Centru au demisionat după declanșarea vetting-ului, justiția în cauzele civile și penale fiind din acel moment pusă pe pauză. Majoritatea cetățenilor așteaptă ca dosarele lor să fie rezolvate, iar pauzele între ședințe depășesc un an de zile. Judecătorii rămași din Curtea de Apel Centru și cei care sînt acolo transferați, activează practic pe dosarele unde statul are interes: dosarele unde se decide aplicarea aresturilor; dosarele de contencios administrativ (împotriva statului) și dosarele politice. Restul dosarelor, în care interesele și drepturile cetățenilor reprezintă cu adevărat miezul problemelor, sînt fie puse pe pauză, fie au un ritm extrem de lent de soluționare. Acest blocaj instituțional nu pare să fie unul care să treacă așa de repede cum ar raporta optimist guvernarea.

Efectele reformei justiției au constat în: colapsarea sistemului judecătoresc; scăderea funcțiilor ocupate de judecători (în anul 2026 erau ocupate doar 75 % din funcțiile respective); Curtea Supremă de Justiție și curțile de apel care activează la jumătate de capacitate sau chiar mai puțin; creșterea exorbitantă a duratei de examinare a dosarelor în care cetățenii își reclamă drepturile și libertățile; creșterea numărului de aresturi aplicate; dominarea hotărîrilor judecătorești emise în favoarea puterii politice și în detrimentul legii; în final – creșterea corupției în sistemul judecătoresc, iar în cazul unor judecători, afiliați puterii și care au promovat vetting-ul, a apărut sentimentul impunității.

Numărul de condamnări la Curtea Europeană a Drepturilor Omului nu s-a redus, dimpotrivă își menține stabil ritmul de creștere.

Astfel, numărul hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului pronunțate împotriva Republicii Moldova în perioada 2023 – 2026 a constituit aproximativ 110 hotărâri, din care în circa 95% există cu cel puțin o violare

constatată a Convenției europene. Deși în 2024 Curtea a pronunțat 17 hotărâri, cel mai mic număr din ultimii șase ani și această scădere a fost prezentată de guvernare drept un succes al reformei justiției, anul 2025 a adus aproape triplarea numărului de hotărâri de condamnare (de la 17 hotărîri la 48 de hotărîri de condamnare) și o creștere de 28,9% a cererilor noi, fapt care a contrazis narațiunea oficială și demonstrează o dată în plus eșecul lamentabil al reformei justiției.

Un indicator deloc de neglijat îl reprezintă nivelul de încredere a populației în justiție. Tabloul în această privință este redat constant de sondajele de opinie publică (IMAS, BOP etc.).

Datele IMAS (barometrul socio-politic) arătau că în februarie 2024 (9–27 februarie, 1.091 respondenți, ±3%): 68% considerau că „justiția trece sub influența/controlul celor aflați acum la putere", față de 18% care credeau că justiția „devine tot mai independentă"; 54% dintre respondenți considerau că situația din justiție s-a înrăutățit în 2021–2023 (8% că s-a înrăutățit semnificativ, 46% că oarecum s-a înrăutățit), 24% din respondenți considerau că s-a îmbunătățit oarecum și doar 11% din respondenți credeau că reforma justiției „avansează cu pași concreți și eficienți".

Datele IMAS (barometrul socio-politic) din iulie 2024 (8–21 iulie, 1.093 respondenți, ±3%) arătau că: 68% din respondenți considerau că justiția este sub influența puterii politice, 14% din respondenți considerau că justiție este tot mai independentă; 62% din respondenți considerau că deși „au fost unele acțiuni, dar reforma s-a împotmolit", 25% din respondenți credeau că „nu s-a făcut aproape nimic" și doar 9% din respondenți susțineau că "reforma avansează".

Datele IMAS în anul 2025 nu erau deloc mai optimiste. Astfel, în decembrie 2025 (18 noiembrie–4 decembrie, 1.123 respondenți, ±3%): din sondaj rezultă că justiția este instituția cu cea mai scăzută încredere a populației cu doar 12% încredere, comparativ cu 61% biserica, 52% învățământul, 20% Guvernul, 18% Parlamentul. În anul 2026 percepția publică față de sistemul justiției este și mai categoric negativă. Astfel, conform datelor IMAS în aprilie 2026 (24 martie–6 aprilie, 1.111 respondenți, ±3%): 74% din cetățenii intervievați apreciau eficiența justiției ca „foarte slabă" sau „slabă", 77% din cetățeni credeau același lucru despre independența justiției; 44% dintre cetățeni considerau sistemul

judecătoresc ca fiind „influențat politic", și 54% dintre cetățenii intervievați credeau că „mita joacă un rol important în actul de justiție".

Barometrul Opiniei Publice (IPP) în lunile septembrie – octombrie 2024 (1.100 respondenți) — 23% dintre respondenți aveau încredere în justiție (3% foarte multă + 20% oarecare) față de 71% de respondenți care aveau fie puțină încredere sau chiar deloc.

Reforma justiției în felul în care a fost demarată și efectuată de partidul de la guvernare a generat și menține constant grave deficiențe structurale.

Dincolo de cifre, semnalăm următoarele deficiențe de sistem, care, în opinia noastră, demonstrează caracterul formal al reformei:

Adoptarea legislației în domeniul justiției în grabă, de urgență, fără consultări publice reale, fără luarea în considerare a unui consens politic larg și fără a aștepta avizele Comisiei de la Veneția.

Neluarea în considerare sau luarea în considerare de o manieră selectivă a recomandărilor Comisiei de la Veneția care țin de reforma justiției.

Existența unor interimate prelungite la conducerea instanțelor de judecată - cheie (Curtea de Apel Centru, Curtea Supremă de Justiție, în continuare CSJ).

Existența unor dosarele penale, pretinse a fi "de mare corupție" pornite exclusiv pe liderii partidelor de opoziție (parlamentară și extraparlamentară) și lipsa misterioasă a oricăror dosare penale de corupție pe exponenții de la vârf a actualei puteri politice de la Chișinău, care se află la guvernare mai mul de 5 ani de zile. Este o rutină plicticoasă deja și pentru cetățeanul de rînd să asculte zi de zi de la presa care acționează în tandem cu puterea politică despre așa-zisele evoluții ale dosarelor penale pornite pe liderii opoziției de la Chișinău.

Credem că cetățeanul obișnuit din Moldova vrea mult mai mult să afle despre dosare penale pornite în privința demnitarilor care guvernează țara de cinci ani de zile și care au contribuit la degradarea situației socio-economice prin delapidări de fonduri din bugetul național sau din fondurile europene.

2. Reforma justiției implementată de Partidul Politic PAS (în continuare PAS) a dus de fapt la loializarea sistemului de justiție și subordonarea acestuia partidului de guvernare.

După analiza modului în care a deraiat și dezastrul la care s-a ajuns în justiție, este logic să concluzionăm că reforma justiției a fost utilizată de partidul de guvernămînt nu pentru a consolida independența justiției, ci pentru a înlocui un sistem de dependențe informale cu un altul, orientat de această dată către actuala majoritate de guvernare.

În susținerea acestei aprecieri, aducem la cunoștința Excelențelor Voastre următoarele:

Controlul total asupra Consiliului Superior al Magistraturii.

Modul de constituire a actualului Consiliu Superior al Magistraturii (în continuare CSM), prezența în acest Consiliu a membrilor non-judecători desemnați de majoritatea PAS din Parlament, precum și afilierea politică vădită a unor din ei deja nu mai este un secret pentru nimeni. Obediența față de politic a președintelui CSM *dl Sergiu Caraman* este notorie în mediul profesioniștilor din justiție. Ea este atît de pronunțată, încît majoritatea PAS la data de 10 iulie 2025 a adoptat modificări la Legea nr. 947/1997 (amendamentul deputatei PAS Veronica Roșca) pentru a permite ca acest președinte să mai poată fi ales pentru încă un mandat, deținerea a două mandate consecutive de președinte al CSM era anterior interzis prin lege. Membrii non-judecători din Consiliu sânt profund ancorați față de partidul politic care i-a numit în funcție.

Astfel, de exemple: *membrul Ion Guzun* este avocat, este fost expert al Centrului de Resurse Juridice din Moldova, în continuare CRJM (organizație puternic ancorată în reforma justiției și criticată pentru faptul că și-a promovat membrii în funcții-cheie din justiție și că ar influența procesele din sistem într-un mod pronunțat). Ion Guzun a deținut și funcții în secretariatul Comitetului Consultativ Independent Anticorupție, structură creată de Președinta Maia Sandu, pe care o susține public. Ion Guzun este membrul despre care în aprilie 2025, fosta procuroră-șefă anticorupție dra Veronica Dragalin a publicat mesaje pe aplicația Signal primite de la Ion Guzun, care conțineau îndemnuri de a porni cauze penale împotriva judecătorilor Curții Supreme de Justiție care anulaseră la

data de 1 august 2023 un număr de 21 de decizii ale Comisiei pre-vetting. Ion Guzun a recunoscut această comunicare , dar a susținut fără probe că ar fi fost „scoasă din context". Mai mulți lideri de partide i-au cerut demisia și anchetarea pentru tentativă de imixtiune în justiție, calificându-l „mai mult politician decât membru CSM", tot atunci opoziția a cerut o anchetă parlamentară privind ingerințele politice în justiție și un audit al finanțării reformei justiției. Relevant este că Instituția Prezidențială i-a luat apărarea în acel scandal public, iar Guzun a refuzat să demisioneze din funcție.

Un alt exemplu este *membrul non-judecător Alexandru Postica*, avocat din 2006, și membru din anul 2004 la Promo-LEX (un ONG de monitorizare electorală și drepturile omului). Promo-LEX este însă una dintre organizațiile societății civile cel mai des asociate cu agenda de reformă a guvernării și cu finanțările externe ale acestui efort. Recent președintele acestui ONG a fost decorat de președinta Maia Sandu.

Numirile în funcțiile-cheie

Numirile în funcțiile-cheie din justiție s-au făcut dubios, fiind alese doar persoane loiale Partidului PAS sau unor grupări de interese. Așa-zisul "vetting" al Procurorului General a fost doar de fațadă - episodul cu suma de 70 000 de euro "găsiți" de Procurorului General în beciul din casa părinților a stârnit zâmbete publicului larg și a amplificat dezamăgirea puținilor profesioniști onești care au mai rămas.

Pentru a controla persoanele din funcțiile-cheie din sistemul judecătoresc, partidul de guvernământ, prin intermediul CSM-ului controlat politic, nu-și dorește desemnarea pe mandat deplin a unor judecători independenți în funcții de administrare în instanțele judecătorești din țară. Este deja un fapt notoriu că: la CSJ de mai mulți ani nu este numit un președinte, ci este doar un judecător care asigură "interimatul", la Curtea de Apel Centru este aceeași situație de foarte mulți ani – un judecător asigură "interimatul" funcției de președinte a celei mai importante instanțe de apel din țară; la Judecătoria Chișinău, la fel nu este numit un conducător, fiind un "interimar".

Problema așa-ziselor interimate nu este generată de lipsa unor persoane independente și profesioniste care să participe la concursurile de ocupare a

funcțiilor de administrare în sistemul judecătoresc, ci ar putea reprezenta un mecanism de control al puterii asupra celor mai importante instanțe judecătorești din țară. "Interimarii" sînt vulnerabili, depind de putere și pot fi înlocuiți oricînd, inclusiv în situații în care nu rezonează cu partidul de guvernămînt.

Mecanismele de "vetting" și "pre-vetting", care la început erau bine intenționate, au devenit între timp instrumente de presiune asupra judecătorilor și procurorilor.

De mai bine de patru ani de la demararea procesului de evaluare, externă a judecătorilor și procurorilor, scopul declarat public de asigurare a integrității etice și financiare a judecătorilor și procurorilor nu a fost asigurat. Procesele pre-vetting și vetting s-au soldat cu o veritabilă lustrație a magistraților pe criterii de obedientă față de politic și față de decidenții adevărați care, după cum s-a dovedit, trag sforile din umbră în ramura justiției. Aceste procese de evaluare au generat o veritabilă criză de resurse umane din sistemul judecătoresc, generată de demisii masive. Chiar și autoritățile recunosc faptul că procesele de evaluare nu au eradicat fenomenul corupției din sistemul judecătoresc. Dimpotrivă, în rîndul avocaților persistă masiv idea că fenomenul corupției a crescut, iar ilegalitățile din actele de dispoziție a instanțelor de judecată sînt tot mai frecvente și mai pronunțate.

Demisiile în masă ale judecătorilor și procurorilor care nu acceptă să parcurgă evaluarea externă nu sînt explicate pe anticiparea lipsei de integritate financiară și etică a celor care demisionează. Un aspect regretabil este lipsa unei practici constante și clare de evaluare a Comisiilor de evaluare și a CSM/CSP. Astfel, foarte des magistrați aflați în situații identice sau similare au fost evaluați absolut diferit, astfel încît unii au promovat evaluarea iar alții nu. Aceste diferențe și soluții diferite în practica Comisiilor de evaluare nu pot fi explicate obiectiv decît prin selectarea magistraților pe alte criterii decît cele prevăzute de Legea nr. 252/23, Legea nr. 65/23. Mai jos, în prezenta adresare sînt examinate unele cazuri pentru a crea un pic de imagine asupra situației dezastruoase în care s-a transformat procesul de examinare externă a judecătorilor și procurorilor.

Justiția selectivă

În Republica Moldova problema lipsei de independență a justiției și subordonarea acesteia factorului politic există de mult timp. Actuala guvernare a declarat că se va îndepărta de la această practică nocivă și dăunătoare și va asigura independența justiției. Procesul de evaluare (pre-vetting și vetting) a fost prezentat partenerilor de guvernare ca fiind un mijloc de asigurare a independenței justiției.

Cu regret, efectele au fost diametral opuse și consecințele sînt catastrofale. Astfel, datorită problemelor sistemice generate de exodul masiv al magistraților, termenele de examinare a cauzelor s-au mărit considerabil. Cel mai grav a fost afectată justiția civilă, adică cauzele civile acolo unde populația își revendică cu adevărat drepturile și interesele. Nu mai este un secret faptul că durata între ședințele de judecată în cauzele civile în Curtea de Apel Centru este de minim un an de zile. Astfel, în timp ce interesele oamenilor se neglijează și cauzele lor sînt puse pe pauză, cauzele penale și de contencios administrativ, în care guvernanții au interes, se examinează cu o prioritate și rapiditate de invidiat (se fixează ședințe în fiecare zi), fără a se cruța resursele umane, logistice și de timp.

Anterior una dintre cele mai mari probleme care afecta sistemul judecătoresc era aplicarea și prelungirea abuzivă a aresturilor și a măsurilor speciale de investigație. Practica judecătorească abuzivă în această privință chiar a declanșat și o grevă a avocaților. Merită de scos în evidență faptul că, în pofida procesului de evaluare, problema aplicării abuzive a aresturilor și măsurilor speciale de investigații nu s-a diminuat, dimpotrivă – a crescut. Astfel în anul 2025, în Republica Moldova 94,3 % din solicitările privind arestul preventiv au fost admise. Unul din drepturile fundamentale, dreptul la libertate este încălcat cu ușurință prin demersuri bazate de formulări generale. În 2023 doar 3,2 % din contestațiile împotriva arestului preventiv, au fost admise. Examinarea de către instanțele de judecată a solicitărilor de arest preventiv se transformă într-o formalitate. Este regretabil că la moment presa nu mai reflectă acest fenomen negativ, așa cum o făcea anterior. Asta doar creează aparența că problema lipsește, însă orice sondaj în rîndurile avocaților ar arăta un tablou destul de sumbru.

3. Captarea procesului de evaluare externă (vetting) de către interese de grup

Evaluarea externă a integrității judecătorilor și procurorilor a fost concepută ca un instrument excepțional și temporar de restabilire a încrederii în justiție.

Vettingul a fost conceput ca un instrument esențial pentru consolidarea statului de drept, restabilirea încrederii publice în justiție și asigurarea unor standarde ridicate de integritate în rândul persoanelor care exercită funcții judiciare. Tocmai de aceea, orice suspiciune rezonabilă privind aplicarea selectivă a criteriilor, existența unor standarde duble sau influențarea climatului în care sunt adoptate deciziile trebuie tratată cu maximă seriozitate. Credibilitatea unui asemenea mecanism nu poate fi asigurată doar prin obiectivele sale declarate, ci mai ales prin consecvența, transparența și echitatea procedurilor aplicate.

Constatăm, cu regret, că modul în care acest proces a fost proiectat și aplicat a transformat-o într-un mecanism de selecție pe criterii de loialitate, în care interese de grup și rețele informale („clanuri") au dobândit o influență determinantă.

Împrejurările pe care le redăm în cele ce urmează se bazează exclusiv pe fapte notorii și verificabile din surse publice. Aceste împrejurări coroborează perfect cu îngrijorările pe care profesioniștii din domeniul justiției le expun în discuții private.

Astfel, procesul de reformă a justiției prin mecanisme de evaluare externă a fost conceput în mare parte cu antrenarea unui ONG cunoscut pentru activități de instruire și proiecte destinate judecătorilor și procurorilor – CRJM. Acest ONG a fost creat și condus de dl Vladislav Gribincea. Atît dl Vladislav Gribincea cît și ONG-ul condus de el au fost antrenați plenar în elaborarea pachetului de legi care au reglementat procesul de evaluare externă a judecătorilor și procurorilor și a candidaților la funcții de judecător în Curtea Supremă de Justiție (Legea nr. 26/22, Legea nr. 252/23, Legea nr. 64/23, Legea nr. 65/23). Acest pachet de legi a creat condiții propice pentru ca membrii acestui ONG și persoane apropiate lor să ocupe funcții cheie în sistemul judecătoresc și în structura entităților care

efectuează evaluarea și care în final decid cine ocupă funcții în sistemul judecătoresc.

În acest context, dorim să semnalăm câteva aspecte care, analizate în ansamblu, justifică o examinare atentă și independentă, inclusiv referitor la grupul de influență creat și condus de Vladislav Gribincea.

Reacțiile la opiniile separate și plecarea membrului internațional Maria Giuliana Civinini.

Primele opinii separate formulate în cadrul Comisiei de evaluare, în special cele ale membrei internaționale Maria Giuliana Civinini, au fost urmate de apariția în presă, inclusiv în mass-media din România, a unor articole cu caracter denigrator la adresa acesteia și a altor membri ai comisiei care nu împărtășeau poziția majorității.

Succesiunea acestor evenimente ridică întrebări legitime cu privire la climatul instituțional în care activează membrii comisiei și la modul în care au fost tratate opiniile divergente. Într-un mecanism de evaluare atât de sensibil, dezacordul profesional trebuie să reprezinte o expresie firească a independenței de judecată, nu un motiv pentru discreditarea publică a celor care formulează opinii diferite.

De asemenea, plecarea membrei internaționale Civinini din cadrul Comisiei, la un interval relativ scurt după conflictul intern și la câteva luni după examinarea cazului Gribincea, necesită clarificări. În lipsa unor explicații publice suficient de clare cu privire la circumstanțele acestei plecări, se impune examinarea contextului instituțional în care aceasta a avut loc.

Indiferent ce nu ar declara public reprezentanții puterii sau chiar însuși Vladislav Gribincea, acest caz reprezintă de fapt un indicator relevant în evaluarea evoluției interne a comisiei.

Nu afirmăm că aceste evenimente demonstrează, prin ele însele, existența unei influențe necorespunzătoare. Considerăm însă că succesiunea lor și lipsa unor clarificări suficiente impun întrebări la care instituțiile responsabile ar trebui să ofere răspunsuri transparente.

Secretizarea activității secretariatelor comisiilor și suspiciunile privind independența comisiilor de evaluare.

Indiferent de discursul public al reprezentanților puterii, intervențiile subtile și, totodată obscure, în activitatea secretariatelor și Comisiilor de evaluare, au trezit suspiciuni serioase referitor la obiectivitatea și transparența activității Comisiilor.

În mod inexplicabil, activitatea și componența secretariatelor comisiilor de evaluare au devenit secretă. Pe lîngă faptul că subiectul evaluării externe a magistraților și procurorilor este o chestiune de interes public major, este de interes public să se cunoască cine sînt acele persoane care influențează în mod semnificativ deciziile Comisiei sau cine sînt acei care propun membrilor comisiilor soluțiile pe care ar trebui să le pună în discuție sau să le adopte.

Însă, din motive absolut neclare și incompatibile cu principiile unei societăți democratice, nici subiecții evaluării, nici CSM, CSP și nici CSJ nu cunosc și nu au dreptul să cunoască cine sînt persoanele din secretariatul comisiilor care au acumulat informații sensibile despre subiectul evaluării, care le-au prelucrat, care au întocmit proiectele de rapoarte și care au influențat într-un fel sau altul soluțiile discutate sau, eventual, adoptate de membrii comisiilor.

Problema descrisă mai sus, a apărut la modul practic în cazul unui subiect al evaluării – procuror în cadrul Procuraturii Anticorupție, care în mod întîmplător a aflat despre faptul că membrul secretariatului Comisiei de evaluare a procurorilor care i-a gestionat dosarul, a administrat informațiile pentru Comisie și care a participat la întocmirea raportului de nepromovare era sora unui avocat pe care acel procuror anterior l-a reținut și l-a pus sub acuzare pentru fapte de corupție. Membrul secretariatului nu a declarat niciun conflict de interese, iar comisia nu a îndepărtat membrul secretariatului de la gestionarea dosarului

acestui procuror și i-a comunicat acelui procuror despre faptul că există un potențial conflict de interese[1].

Criterii neclare de evaluare, practică neuniformă și arbitrară a comisiilor de evaluare

Există, de asemenea, preocupări importante privind metodologia de apreciere a veniturilor, inclusiv a veniturilor atribuite membrilor familiei persoanelor evaluate, obținute prin muncă în străinătate și care nu au fost întotdeauna fiscalizate sau documentate potrivit standardelor aplicate în prezent.

Această problematică trebuie analizată ținând cont de realitățile sociale și economice ale Republicii Moldova. Începând cu anii 2000, un număr semnificativ de cetățeni moldoveni au muncit în statele Uniunii Europene, uneori în condiții informale sau fără documentația fiscală care ar fi fost necesară pentru a demonstra ulterior, în mod exhaustiv, veniturile realizate. Formalizarea și fiscalizarea veniturilor s-au dezvoltat gradual, iar posibilitățile de documentare diferă în funcție de țară, perioadă și statutul juridic al lucrătorului.

În aceste condiții, evaluarea retrospectivă a patrimoniului nu poate ignora contextul istoric și social în care au fost obținute anumite venituri. Absența unor documente fiscale nu trebuie echivalată automat cu inexistența veniturilor sau cu dobândirea ilicită a patrimoniului. În același timp, nici veniturile invocate nu pot fi acceptate fără o analiză rezonabilă a credibilității și a probelor disponibile.

Problema centrală este, așadar, existența unei metodologii coerente, proporționale și previzibile, care să țină cont de circumstanțele concrete ale fiecărui caz, să stabilească în mod clar sarcina probei și să permită persoanelor evaluate să își prezinte efectiv explicațiile și documentele justificative.

În lipsa unor asemenea garanții, există riscul ca aceleași realități economice și sociale să fie interpretate diferit de la un caz la altul, ceea ce poate afecta în mod direct echitatea și credibilitatea întregului proces.

[1] Ședința 03.07.26, Comisia de Evaluare a Procurorilor vs CSP, terț Andrei Balan

Aplicarea arbitrară a criteriilor de evaluare a dus la o practică neuniformă a comisiilor de evaluare. Unele soluții emise pot fi apreciate ca arbitrare.

Pentru a fi cît mai expliciți vom prezenta doar unele exemple.

Începem cu examinarea comparativă a cazurilor magistraților Chiroșca, Manole și Guzun (toate cazurile vizau nerespectarea criteriului de integritate etică pe motiv că acești magistrați au judecat dosare în care participau persoane cu care se cunoșteau și care îi obligau să declare abținere). În cazul judecătorului Chiroșca situația a fost considerată mai puțin „gravă" chiar dacă acesta a examinat cauza în care parte era propriul său avocat, inclusiv sub aspectul participării la proceduri în situații susceptibile să ridice probleme de imparțialitate, al declarării eventualelor conflicte de interese și al respectării obligației de abținere. Judecătorul Chiroșca a fost considerat un apropiat al actualei guvernări, fiind în relații de afinitate cu președintele interimar al Curții de Apel centru și acesta un magistrat protejat de actuala putere. Prin comparație, magistrații Guzun și Manole nu au promovat evaluarea externă exact pentru situații similare celui descris în cazul Chiroșca.

În cazul unei candidate la funcția de judecător în CSJ, Comisia de evaluare și CSM au acceptat o pretinsă donație în sumă semnificativă de la sora candidatei care locuiește peste hotare. Sora a luat un credit de la o instituție bancară pentru a dona o mare parte din suma de bani magistratei din Moldova care a folosit aceste mijloace financiare pentru aș-i procura un apartament[2]. În alte situații Comisia de evaluare și CSM/CSP nu au acceptat donații de la rude.

Cazul Procurorului General care a declarat că a găsit în beci o bancă din sticlă în care se aflau peste 70 mii Euro, declarații care au fost acceptate de Comisia de evaluare și CSP fără a fi verificate[3]. Asta în condițiile în care astfel de situații nu au mai fost acceptate fără un minim de probe.

Cazul unor judecători de la Curtea de Apel Centru care fiind în același complet au emis o decizie care au fost obiect de examinare la Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Astfel, un membru al completului nu a promovat evaluarea

[2] BLESCEAGA ROM.pdf
[3] A.-MACHIDON-RO.pdf

pe acest motiv (neîntrunirea criteriului de integritate etică)[4], iar alt magistrat a fost promovat de CSM.

Diferențe de reglementare care au făcut posibil ca unii judecători cu diferențe dintre venituri și cheltuieli de peste 300 mii lei să fie promovați la CSJ[5], iar unii judecători cu diferențe nesemnificative dintre venituri și cheltuieli să fie nepromovați și demiși din sistemul judecătoresc[6].

Exemple de genul celor expuse mai sus sînt mult mai multe și ele nu sînt întâmplătoare, ci reprezintă o practică sistemică de promovare a magistraților considerați comozi pentru actorii cu influență în mecanismul de evaluare și de eliminare a magistraților incomozi.

Dacă împrejurări similare au fost tratate diferit, fără o justificare obiectivă și verificabilă, apare o problemă fundamentală de egalitate de tratament. Regulile de integritate nu își pot schimba conținutul sau intensitatea în funcție de persoana evaluată, de relațiile acesteia ori de rezultatul pe care majoritatea comisiei dorește să îl obțină.

Diferențele de tratament dintre cazuri comparabile alimentează percepția că anumite persoane beneficiază de o poziție privilegiată în cadrul procesului. O asemenea percepție poate genera suspiciunea existenței unei categorii de persoane favorizate, chiar dacă stabilirea unei asemenea practici presupune o analiză documentată a deciziilor și a circumstanțelor fiecărui caz.

Interese de grup și rețele informale. CRJM și "grupul Gribincea" din justiție.

Este regretabil, dar trebuie de spus public și de adus la cunoștința partenerilor de dezvoltare faptul că în rezultatul procesului de evaluare externă – pre vetting și vetting justiția a fost acaparată și, în rezultat, este puternic controlată de către un grup de interese ascuns.

Faptul că această stare de lucruri va fi în continuare neglijată va agrava lucrurile și mai mult. Faptele obiective redate mai jos sînt discutate de mai mult

[4] 68d12fe59c1f968cc4548e0b_Robu_Report_ROM.pdf
[5] 6895b978fd05d513878e1e2f_Gheorghe_Stratulat_Report_ROM.pdf
[6] 69c6ab3b1c88144acb5d0dc2_Report_Fujenco_ROM.pdf

timp de profesioniștii din justiție, dar vocile lor nu se aud pentru că nu rezonează cu discursul public al puterii și așa zișilor "experți de serviciu" din zona ong-urilor ancorate puterii.

Despre faptul că CRJM (anterior condus de dl Vladislav Gribincea, ulterior – controlat de el, deoarece actualul președinte al CRJM – Ilie Chirtoacă este finul dlui Gribincea) a fost și este implicat în activitatea comisiilor de pre-vetting, vetting, de care depind promovările în funcțiile de judecător la CSJ am scris mai sus.

În detaliu, au activat și/sau au fost membri ai acestui ONG: Vladislav Gribincea, Ion Guzun, Nadejda Hriptievschi, Pavel Grecu, Tatiana Răducanu. Au tangențe indirecte cu "grupul de interese Gribincea" dna Veronica Grecu – secretar de stat la Ministerul Justiției, Veronica Mihailov Moraru – consilier al președintelui pe problemele justiției, dl Sergiu Litvinenco – judecător al Curții Constituționale, Olimpia Gribincea – președinte al Consiliului Institutului Național al Justiției.

Datele prezentate mai jos sînt publice, iar analiza lor nu poate neglija concluzia care apare la suprafață – membrii ai CRJM au fost beneficiarii direcți ai reformei justiției pe care au conceput-o și implementat-o cu suportul financiar al partenerilor de dezvoltare.

Dl Vladislav Gribincea a deținut funcția de Președinte și fondator a CRJM, expert senior în domeniul justiției. În anul 2024 a devenit judecător la Curtea Supremă de Justiție, selectat de CSM în rezultatul reformei de "vetting" pe care a promovat-o.

Dl Ion Guzun a deținut funcția de expert juridic și analist în CRJM. În rezultatul reformei justiției în anul 2023 a devenit membru al Consiliului Superior al Magistraturii (CSM) din partea Parlamentului (majoritatea PAS). Este un membru marcant al CSM, care influențează la modul practic deciziile tutor membrilor CSM non-magistrați a CSM desemnați din partea Parlamentului (și votați de majoritatea PAS). Nu este exclus că datorită controlului obscur al CSM, dl Gribincea a fost propus de CSM pentru numirea în funcția de judecător al CSJ.

Dna Nadejda Hriptievschi a fost fondator și director de programe a CRJM. O leagă o relație de prietenie și loialitate personală față de dl Gribincea de peste

20 de ani. În rezultatul reformei justiției concepute de CRJM a devenit membru Comisia Pre-Vetting (evaluarea candidaților la CSM/CSP) în 2022. În rezultatul activității acestei Comisii dl Ion Guzun a devenit membru al CSM.

Din anul 2024 dna Hriptievschi este membru în Comisia de vetting pentru procurori și controlează integral activitatea acesteia și a secretariatului acestei Comisii.

Nadejda Hriptievschi este în relație personală și are un copil minor împreună cu Pavel Grecu și el membru al CRJM și care, la moment activează în secretariatul Comisiei de vetting, responsabilă de evaluarea judecătorilor și a candidaților la funcții de judecător în CSJ.

Dl Pavel Grecu a fost expert pe politici publice în domeniul justiției din cadrul CRJM. A fost consultant și membru grupuri de lucru ale Ministerului Justiției în procesul de reformă al justiției. A fost consilier al prim-ministrului Maia Sandu în 2019, iar la moment este membru al secretariatului Comisiei de vetting, cea care a evaluat pozitiv candidatura dlui Vladislav Gribincea la funcția de judecător în CSJ.

Dl Pavel Grecu este fiul *dnei Viorica Grecu*, secretară generală a Ministerului Justiției. Astfel că relația dintre Viorica Grecu și Nadejda Hriptievschi este una familială, sursele media susțin că dna Grecu este soacra Nadejdei Hriptievschi.

La fel, dna Viorica Grecu este într-o relație de prietenie cu *dna Veronica Mihailov-Moraru* (anterior ministru al justiției și acum Consilier al dnei Maia Sandu în domeniul justiției). Relația apropiată între dna Viorica Grecu și dna Veronica Mihailov-Moraru a început încă din perioada activității lor avocațiale. La 22.08.2024, Ministerul Justiției a publicat un comunicat în care se afirmă: „Ministra Veronica Mihailov-Moraru a prezentat echipei Ministerului Justiției pe noua secretară generală, Viorica Grecu...", iar mai înainte într-un interviu acordat portalului BizLaw (2016), Viorica Grecu declară explicit că a fost recomandată judecătoarei Domnica Manole de către colega sa de echipă, Veronica Mihailov-Moraru, pentru a se implica în dosarul sensibil ce viza apărarea acesteia: „Am fost recomandată doamnei Manole de către colega mea de echipă pe acest dosar, Veronica Mihailov-Moraru".

Dna Tatiana Răducanu a deținut funcția de președintă a Consiliului de Administrare a CRJM și persoană apropiată dlui Vladislav Gribincea.

În pofida unei reputații afectate de multitudinea cazurilor de condamnări la Curtea Europeană a Drepturilor Omului datorită deciziilor abuzive emise de ea cînd era judecător al CSJ și relațiilor obscure cu unii oligarhi, datorită relației cu Dl Gribincea și în rezultatul reformei justiției concepute de CRJM ea a fost aleasă membru în Comisia Pre-vetting (evaluarea candidaților la CSM/CSP) în 2022. În rezultatul activității acestei Comisii dl Ion Guzun a devenit membru al CSM.

Dna Olimpia Gribincea este membru din 2024 și președintă a Consiliului Institutului Național al Justiției din 2025. Este de facto conducătorul instituției care formează judecători și procurori. Dna Olimpia Gribincea nu a avut tangențe cu sistemul judecătoresc și în mod inexplicabil a fost numită, fără concurs, prin decret prezidențial, în fruntea Institutului Național al Justiție în anul în care soțul ei – dl Vladislav Gribincea a fost numit judecător la CSJ.

Dl Sergiu Litvinenco este fostul ministru al Justiției (Partidul Politic Partidul Acțiune și Solidaritate, în continuare PAS), vicepreședinte PAS și în anul 2025 a fost numit judecător la Curtea Constituțională de către guvernarea PAS fără organizarea unui concurs public și transparent bazat pe meritocrație. Dl Litvinenco este cumnatul dlui Vladislav Gribincea, iar în discuții private profesioniștii din domeniul justiției îi numesc "cumnații Gribincea - Litvinenco" care controlează justiția în Republica Moldova.

Sentimentul impunității și al controlului total în justiție (soția șefă pe segmentul instruire, cumnatul – judecător care controlează Curtea Constituțională, prieteni și agenți de influență în CSM, Comisiile de evaluare, Ministerul Justiției) îl face încrezător pe dl Gribincea (cu o experiență de aproape doi ani în funcția de judecător și fără cunoștințe practice în domeniul dreptului) să aspire la funcția de președinte al Curții Supreme de Justiție. Astfel că la data de 8 octombrie 2026 Plenul CSJ l-a propus CSM în calitate de candidat la funcția de președinte al CSJ, fiind în concurs cu președinta interimară a CSJ – dna Stela Procopciuc. În mediul instituțiilor din justiție și instanțelor judecătorești de mult timp se vorbește despre faptul că dl Gribincea conducea de fapt CSJ (în ieșirile lui publice și pe rețele de socializare el practic așa și se poziționează). Puțini din

mediul profesionist pun la îndoială faptul că alegerea Președintelui CSJ va fi facută în urma unui proces corect și obiectiv.

Consecințele pentru statul de drept, drepturile omului și procesul de integrare europeană.

Cu regret, reforma justiției în Republica Moldova, care trebuia să fie un succes și să apropie țara de Uniunea Europeană a ajuns să fie un simplu instrument prin care o persoană care a fost arhitectul reformei să ajungă președintele Curții Supreme de Justiție și informal – păpușarul sistemului judecătoresc din Moldova.

Pe lîngă lucrurile obscure și grave descrise mai sus, evoluțiile descrise în prezenta adresare generează, în opinia noastră, consecințe grave și de durată precum: (a) erodarea garanțiilor unui proces echitabil pentru toți cetățenii, nu doar pentru adversarii politici ai guvernării; (b) descurajarea profesioniștilor integri de a rămâne sau de a intra în sistem, cu efecte directe asupra accesului la justiție; (c) consolidarea unui model în care schimbarea majorității politice va fi urmată, inevitabil, de o nouă „epurare" a justiției, perpetuând ciclul dependenței; (d) compromiterea credibilității procesului de aderare la Uniunea Europeană, prin raportarea unor progrese formale care nu corespund realității; (e) utilizarea ineficientă a asistenței financiare externe acordate de partenerii Republicii Moldova.

4. Politizarea justiției și folosirea acestei ramuri a puterii de stat ca instrument de luptă și oprimare a opoziției și liderilor politici incomozi.

Un aspect tot atît de îngrijorător a evoluțiilor din sistemul de justiție al Republicii Moldova îl constituie percepția tot mai pronunțată privind aplicarea selectivă a legii penale, în funcție de apartenența politică a persoanelor vizate. În loc să reprezinte un instrument imparțial de apărare a ordinii de drept, urmărirea penală riscă să fie percepută ca un mijloc de presiune asupra opoziției politice, de discreditare publică a reprezentanților acesteia și de restrângere a capacității lor de a participa efectiv la viața politică.

În ultimii ani, opinia publică a fost martora unor acțiuni de urmărire penală, rețineri, percheziții și măsuri procesuale îndreptate împotriva unor lideri și reprezentanți ai opoziției parlamentare și extraparlamentare. Unele dintre aceste cauze au fost însoțite de o mediatizare intensă, iar evoluțiile lor au fost prezentate

în spațiul public ca dovezi ale eficienței luptei împotriva corupției. În același timp, se constată o lipsă de transparență și de rezultate comparabile în ceea ce privește investigarea unor eventuale fapte de corupție, abuz de putere, utilizare necorespunzătoare a fondurilor publice sau alte încălcări ale legii care ar putea viza persoane aflate la guvernare ori apropiate acesteia.

Problema nu constă în investigarea reprezentanților opoziției atunci când există indicii rezonabile privind săvârșirea unor infracțiuni. Nimeni nu trebuie să beneficieze de imunitate de facto în fața legii în virtutea funcției sau a apartenenței politice. Problema fundamentală este însă absența aparenței unei aplicări egale și consecvente a legii, atunci când acțiunile autorităților de urmărire penală par să fie concentrate asupra adversarilor politici ai guvernării, în timp ce faptele care ar putea angaja răspunderea unor reprezentanți ai puterii nu generează reacții instituționale la fel de vizibile, prompte și convingătoare.

Un exemplu relevant pentru examinarea relației dintre independența procuraturii și factorul politic îl constituie evoluțiile din jurul fostei șefe a Procuraturii Anticorupție, Veronica Dragalin. Numirea sa la conducerea instituției a fost prezentată drept un pas important în consolidarea luptei împotriva corupției la nivel înalt. Ulterior, activitatea sa a fost marcată de controverse publice, conflicte instituționale și declarații privind presiunile exercitate asupra activității procuraturii. De îndată ce procuratura a îndrăznit să inițieze unele verificări privind modul de cheltuire a banilor publici la construcția podului Leova-Bumbăta, împotriva dumneaei a fost desfășurat un amplu proces de discreditare și execuție publică. În februarie 2025, Dragalin a abordat public inclusiv problema presiunilor politice. În martie 2025, aceasta și-a anunțat plecarea din funcție. După plecarea dumneaei acest caz a fost eliminat de pe agenda investigațiilor, s-a dat uitării.

În măsura în care apar suspiciuni că investigarea unor persoane sau a unor activități asociate guvernării ar fi fost urmată de atacuri publice, presiuni ori acțiuni menite să afecteze poziția profesională a procurorilor implicați, asemenea situații trebuie clarificate prin examinarea faptelor concrete și a succesiunii evenimentelor. Independența procurorului nu poate depinde de oportunitatea politică a unei investigații, iar exercitarea atribuțiilor legale nu trebuie să devină un motiv de discreditare sau de îndepărtare din funcție.

Credibilitatea reformei justiției nu poate fi măsurată prin numărul dosarelor intentate împotriva opoziției și judecate în studiourile televizate. Ea trebuie demonstrată prin aplicarea egală a legii, prin investigarea imparțială a faptelor indiferent de autorii acestora și prin existența unor garanții eficiente împotriva

utilizării instituțiilor judiciare în scopuri politice. În absența acestor garanții și a unor explicații publice convingătoare, riscul ca justiția să fie utilizată drept un instrument de menținere la putere va persisita și va continua să afecteze încrederea cetățenilor în instituțiile statului și credibilitatea angajamentelor Republicii Moldova față de valorile europene.

Considerăm că obiectivul comun al partenerilor internaționali și al societății moldovenești este în a ne asigura de o justiție independentă care servește cetățeanul, iar nu puterea. Acest obiectiv nu poate fi atins prin tăcere și neglijarea derapajelor semnalate.